

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň Mgr. Hany Janotové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. L.**

proti

žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**
sídlem náměstí Hrdinů 1300/11, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. prosince 2022, č. j. SIN 228/2022 - 12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze (dále také jen „*povinný subjekt*“) ze dne 7. 11. 2022, čj. SIN 95/2022-7. Ve správním řízení se rozhodovalo o žádosti žalobce o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o přístupu k informacím*“). Žalobci nebyla poskytnuta informace spočívající v usnesení policie o odložení „reklamní větve Čapího hnízda“, o níž žádal dne 2. 11. 2022 (žádost byla odmítnuta podle ust. § 11 odst. 4 písm. a § 11 odst. 2 zákona o přístupu k informacím).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení a stanovení povinnosti povinnému subjektu informaci poskytnout. V žalobě uvedl, že již v odvolání namítal, že pokud shora uvedené usnesení nabylo právní moci, mělo být jako informace poskytnuto, neboť na to se nevztahuje výjimka podle ust. § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona o přístupu k informacím. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že věc souvisí s fyzickou osobou. Z toho usoudil, že pravý důvod pro odmítnutí je kandidatura této osoby na prezidenta a že na poskytnutí informace není politická vůle. Žalovaný v odůvodnění napadeného usnesení podle názoru žalobce uvádí jen obecná vysvětlení, ale faktický důvod chybí, jímž je zřejmě to, že žalovaný nechce, aby veřejnost znala důvody pro odložení trestního oznámení. Usnesení podle jeho názoru mělo být poskytnuto po anonymizování údajů. Poskytnutí podle jeho názoru neohrozí ani nezmaří účel trestního stíhání. Z napadeného rozhodnutí není patrné splnění povinnosti podle ust. § 12 zákona o přístupu k informacím, opakuje argumentaci, že po anonymizaci mělo být usnesení jako informace poskytnuta, a to alespoň zčásti. V odůvodnění podle názoru žalobce chybí konkrétní zdůvodnění, proč i po tomto postupu nelze informaci poskytnout. Dovolává se článku 17 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž v důvodech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a proběhlé správní řízení. Poukázal na zásadu neveřejnosti přípravného řízení, k čemuž zejména slouží ust. § 11 odst. 6 zákona o přístupu k informacím, postavení státního zastupitelství v přípravném řízení, žalobci byly sděleny konkrétní skutečnosti, které poskytnutí informace brání. Postupem podle zákona o přístupu k informacím nemůže být obcházeno trestní řízení a trestní řád. Odkázal na skutkově obdobnou věc, kterou projednává rovněž zdejší soud (sp. zn. SIN 78/2022), kde je rovněž k dispozici část správního spisu.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že na věc je nutné aplikovat ust. § 11 odst. 6 zákona o přístupu k informacím, neboť se jedná o informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, toto omezení je provedeno zákonem, a je tak aplikovatelné i při výkladu článku 17 Listiny základních práv a svobod. V požadované trestní věci je dále vykonáván dohled státního zastupitelství, navíc žalobce se dožaduje konkrétního dokumentu v konkrétní trestní věci, čímž by došlo k prolomení zásady neveřejnosti přípravného řízení.

[5] Městský soud v Praze již o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 18. ledna 2024, čj. 6 A 10/2026-26, žalobu přitom zamítl. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. října 2024, čj. 2 As 33/2024-40, a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. S ohledem na skutkovou a právní propojenost s jinou podanou žalobou u zdejšího soudu (řízení u Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 8 A 26/2023), kdy osmý senát vydal po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu rozsudek, soud řízení přerušil usnesením ze dne 15. dubna 2025, čj. 6 A 10/2023-54. Vzhledem k tomu, že důvod přerušení odpadl (osmý senát vydal další rozhodnutí ve věci rozsudkem ze dne 11. února 2026, čj. 8 A 26/2023-104), soud usnesením ze dne 26. března 2026, čj. 6 A 10/2023-69, v řízení pokračoval. Žalobce v mezidobí žalobu doplnil o další tvrzení, s čímž žalovaný nesouhlasil, což soud hodnotí v další části odůvodnění tohoto rozsudku.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[7] Při ústním jednání konaném dne 22. dubna 2026 soud doplnil dokazování konstatací článku na serveru Seznam Zprávy ze dne 21. 7. 2024 „Tečka za reklamou na Čapím hnízdě. Policista neuvěřil ani znalci či exřediteli“, které navrhoval žalobce k doplnění dokazování, a to současně se zveřejněnou informací (anonymizované usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 29. února 2024, čj. KRPA-477120-666/TČ-2018-000097-MIK).

[8] Ústní jednání se konalo v nepřítomnosti žalobce, který k němu byl řádně obeslán, bez omluvy se nedostavil. Žalovaný při ústním jednání setrval na svém procesním stanovisku, poukázal na to, že požadovanou informaci nebylo možné v době rozhodování správního orgánu vydat z důvodů uvedených v odůvodnění správního rozhodnutí, a na to, že požadovaná informace ke dni rozhodnutí soudu není aktuální, neboť v mezidobí bylo vydáno nové usnesení policejního orgánu o odložení věci (již žalobcem zmíněné usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu ze dne 29. února 2024, čj. KRPA-477120-666/TČ-2018-000097-MIK, které bylo zveřejněno).

[9] K doplnění žaloby, s níž nesouhlasil žalobce, soud uvádí, že skutečnosti uvedené žalobcem v tomto doplnění žaloby podle názoru soudu nijak nepřípustně nerozvádějí žalobní body. Žalobce v tomto doplnění žaloby poukazuje na vývoj ve věci, skutkově se jedná o okolnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí. Soud je tak v tomto smyslu hodnotí při posouzení žaloby, podle jeho názoru tím nedošlo k rozšíření žalobních bodů.

[10] Soudu je známo, že ve skutkově téměř, a právně úplně, stejné věci rozhodoval již osmý senát zdejšího soudu rozsudkem ze dne 11. února 2026, čj. 8 A 26/2023-104 (žalobce je v obou věcech týž, liší se pouze žalovaný, věc se týká obsahově téže žádosti o poskytnutí informace), soud se při posouzení důvodnosti žaloby odkazuje plně na odůvodnění tohoto rozsudku, s nímž se ztotožňuje:

[26] *Městský soud se předně zabýval námitkou, že správní orgány dostatečně neposoudily, zda by poskytnutí požadovaných informací mohlo konkrétně ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit své úkoly, jakožto podmínku pro aplikaci výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 informačního zákona.*

[27] *S touto námitkou se městský neztotožnil a zdůvodnění žalovaného považuje za zcela dostatečné. V posuzovaném případě sice bylo trestní řízení skončeno, a to ve fázi prověřování (policejní orgán usnesením rozhodl o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu), nicméně vedle toho je třeba i uvážit další procesní okolnosti, zejména potenciál dalšího pokračování trestního řízení. Jak totiž uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, usnesení o odložení věci podle § 159a trestního řádu nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté, a nebrání tedy pozdějšímu vedení trestního řízení v téže věci. V posuzovaném případě se nejednalo o trestní řízení, jehož obnovení by bylo – zejména s ohledem na časový odstup od vydání usnesení o*

odložení věci – nepravděpodobné (a možné ohrožení činnosti orgánů činných v trestním řízení tak jen hypotetické až iluzorní). Naopak, toto usnesení (požadovaný dokument) bylo v době, kdy správní orgány vyřizovaly žádost žalobce o informace, předmětem dohledové prověrky ze strany VSZ Praha, jejímž výsledkem potenciálně mohlo být „obživení“ věci a pokračování dalšího prověřování (§ 12d zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství).

[28] Uvedený závěr je přitom plně v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, jenž v žalovaném odkazovaném rozsudku ze dne 5. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016-55, uvedl následující (bod 25): „Omezení práva na informace z probíhajícího trestního řízení, zejména v jeho přípravné fázi, bude přitom spíše pravidlem než výjimkou. V případě poskytnutí informací v režimu informačního zákona v průběhu přípravného řízení by žadatel disponoval informacemi o takových skutečnostech, s nimiž v probíhajícím trestním řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k z absurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva.“ V rozsudku ze dne 9. 12. 2021, č. j. 6 As 215/2021-28, potom Nejvyšší správní soud konstatoval následující (bod 26): „Navíc informace poskytnuté na žádost musí být podle zákona následně zveřejněny vůči všem způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obzvláště u informací týkajících se přípravné fáze trestního řízení před zahájením trestního stíhání je proto namístě obezřetný přístup povinných subjektů při vyřizování žádostí, kromě toho jakmile jednomu žadateli nějakou informaci poskytnou, musejí u všech dalších postupovat stejně (srov. již citovaný rozsudek č. j. 1 As 97/2009 119). Sdělením informace povinný subjekt zároveň do značné míry ztrácí kontrolu nad tím, co se s informací bude dále dít, což může též ohrozit naplnění účelu trestního řízení.“

[29] Obdobné stanovisko v tomto typu případů zaujal i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, konstatoval následující (body 15 a 17): „Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem i v tom, že krajský soud do značné míry přešel jeho vysvětlení, proč nemohou státní zastupitelství příliš podrobně odůvodňovat rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace, která má souvislost s výkonem počátečního prověřování (po podání trestního oznámení) orgány činnými v trestním řízení. Ze stěžovatelova rozhodnutí jasně plyne, že v takové situaci lze být konkrétní pouze do té míry, aby nedošlo ke sdělení informací, jež jsou předmětem žádosti. (...) Navíc je striktní požadavek na konkrétní uvedení skutečností v případě odmítnutí žádosti protichůdný tomu, že při omezení práva na informace podle § 11 odst. 6 může být povinný subjekt konkrétní pouze ve velmi omezené míře, neboť neposkytnutím informace předchází ohrožení práv třetích osob, schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy či zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.“

[30] V žalobcem doloženém článku 07.01.23 10:00 „Babišovi tečou nervy. Všude hledá viníky kauzy, kterou chtěl nátlakem zastavit, ale neuspěl“ - Forum24, který soud provedl při jednání ve věci k důkazu, se této kauzy týká pouze tato věta: To se podařilo, jelikož všechny další vyšetřované kauzy (korunové dluhopisy, prodej firmy Profrost, únos Babišova syna, reklamní větev Čapího hnízda) byly policií odloženy.

[31] V žalobcem doloženém článku 14.01.23 20:26 „V kauze Čapí hnízdo zjevně selhal žalobce. Otazníky nad rozhodnutím soudce jsou ale také legitimní“ - Forum24, který soud provedl k důkazu, se této kauzy týká následující odstavec: „Mimochodem o dost horší než kauza evropské dotace je i takzvaná reklamní větev, kde německý finanční úřad upozornil na možný daňový únik. Jak je vůbec možné, že bylo odloženo vyšetřování nesmyslného vytváření umělých nákladů firem Agrofertu za reklamu na Babišově farmě? Nešlo náhodou také o vypravení vlaku s technickou chybou tak, aby vlak nedojel do cíle? Není to nějaké záhadné know-how našich

orgánů činných v trestním řízení? Jak to udělat, aby věc nedopadla. A nemusí jít hned o nějaké temné spiknutí. Co když jsou prostě příslušní policisté a zejména státní zástupci jednoduše jenom Babišovi voliči?“

[32] Městský soud v Praze se následně zabýval, jak mu nařídil Nejvyšší správní soud, tím, nakolik se články zveřejněné na serveru Seznam Zprávy informačně kryjí s požadovanou informací a vyhodnotil, že uvedené úryvky článků se s obsahem usnesení nikterak nekryje a tyto články tak nezakládají důvod, pro který by měly být požadované informace poskytnuty alespoň částečně.

[33] Následně Nejvyšší správní soud městskému soudu nařídil, aby prověřil důvody, pro které má stěžovatel za to, že podmínky výluky jsou naplněny, a to případně i v opakované interakci se stěžovatelem vedené v režimu odpovídajícím charakteru sdělení stěžovatelem v této souvislosti poskytovaného. Předmětem zkoumání by podle okolností mohly být nejrůznější aspekty požadované informace, zejména míra jejich konkrétnosti a využitelnosti ve vztahu k ochrannému účelu výluky, jak byl výše podrobněji vyloučen.

[34] Městský soud dospěl k závěru, že žalovaný při jednání upřesnil důvody neposkytnutí informace, a to hlavně s ohledem na to, že by v případě, že by věc nebylo po dohledu VSZ odložena, ale vyhodnocena jak odůvodňující zahájení trestního stíhání, mohla být ohrožena činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti. Za takových okolností žalovaný oprávněně dovodil, že poskytnutí požadované informace žalobci, které by současně podle § 5 odst. 3 informačního zákona bylo spojeno s povinností tuto informaci zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, by mělo potenciál ohrozit schopnost orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost (v prověřované věci) a stíhat trestné činy (shodně viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2023, č. j. 15 A 96/2022-26). Zpřístupnění obsahu požadovaného dokumentu by v případě „obživnutí“ dané trestní věci bylo způsobitelné negativně ovlivnit průběh dalšího trestního řízení, zejména z důvodu, že by učinilo veřejně známým dosavadní stav prověřování (a dosavadní skutkové i právní úvahy orgánů činných v trestním řízení), a to právě s ohledem k obsahu tohoto dokumentu, který popisuje všechny doposud provedené důkazy. Tím by orgány činné v trestním řízení ztratily informační výhodu ve vztahu k prověřovaným (podezřelým) osobám; ani případná anonymizace by na tom nemohla mnoho změnit. A to především s ohledem na to, že předmětné usnesení obsahuje zcela konkrétní údaje vyplývající ze všech provedených důkazů (výslechů svědků, účetnictví, znaleckých posudků atd.), které by mohly být tímto v případném pokračujícím trestním stíhání kompromitovány. Soud tak má za to, že dokument nemohl být z důvodů uvedených v ust. § 11 odst. 6 informačního zákona poskytnut, a to ani v anonymizované podobě.

[35] Městský soud se následně opětovně zabýval zdůvodněním, že ohrozit další činnost orgánů činných v trestním řízení by mohlo poskytnutí jakékoliv části požadovaného dokumentu (jak sumarizace skutkových zjištění, tak následného právního hodnocení, které je na zjištěném skutkovém stavu založeno). Po přezkoumání tohoto dokumentu dospěl k závěru, že i poskytnutí právního hodnocení, resp. subjektivní stránky věci, tak jak zamýšlel ve svém předchozím rozsudku, by mohlo ohrozit schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek. Soud má za to, že v případě „obživnutí“ dané trestní věci by i tato část dokumentu byla způsobitelná negativně ovlivnit průběh dalšího trestního řízení, zejména z důvodu, že by učinila veřejně známým dosavadní stav prověřování, resp. dosavadní skutkové a právní úvahy orgánů činných v trestním řízení. Městský soud v Praze proto uzavřel, že skutečnosti uvedené v uvedené v rozhodnutí žalovaného a doplněné při jednání, odůvodnily neposkytnutí této informace jako

celku, jelikož odpovídají důvodům pro neposkytnutí informace, tak jak je vyložil Nejvyšším správním soudem v bodě 43 a 44 svého shora citovaného rozsudku v této věci, a to právě s ohledem na povahu této zcela specifické kriminality kráčení daní. V případě, že by následně bylo stíhání zahájeno, by ten, kdo se s nimi seznámil, mohl analýzou těchto úvah a postupů odhadnout, na jaké další věci by se mohly zaměřit, případně co by mohlo vyvolat jejich další pozornost, jaké další informace by si opatrovaly, v jaké míře detailu by tak činily nebo jakým způsobem by tyto informace vyhodnocovaly. Tím by mohl získat výhodu a jako důsledek ohrozit činnost orgánů činných v trestním řízení v této věci a obdobné věci.

[36] Městský soud pak setrval na posouzení další námitky týkající se neprovedení testu proporcionality a nezohlednění skutečnosti, že se věc týká záležitosti veřejného zájmu (viz zejména souvislost s podnikáním Ing. Andreje Babiše), kterou posoudil jako nedůvodnou. Městský soud předně zdůrazňuje, že primárním důvodem přiměřenosti omezení práva na informace v obdobných případech je právě veřejný zájem na zachování schopnosti orgánů činných v trestním řízení efektivně vyšetřovat konkrétní trestnou činnost, a to v kombinaci s časovou omezeností výluky z práva na informace. Uvedený přístup tedy nevylučuje veřejnou kontrolu činnosti orgánů činných v trestním řízení skrze právo na informace, ale pouze ji odsouvá do doby, kdy již nebude v kolizi s veřejným zájmem na účinném vyšetřování konkrétní trestné činnosti. Soud připomíná, že toto posouzení provádí ke dni rozhodování žalovaného. Na tom nemůže nic změnit ani to, že se prověřování týkalo podnikatelských aktivit politicky exponované osoby; v jejím případě není zájem na efektivním vyšetřování v žádném ohledu nižší, než je tomu v jiných případech. Veřejný zájem na informování veřejnosti – i vzhledem k tomu, že se trestní řízení dotýká právě politicky exponované osoby – bude v dané procesní fázi naplněn poskytnutím základních informací o trestním řízení (takové informace přitom veřejnosti v režimu § 8a a násl. trestního řádu sděleny byly).

[37] Městský soud nicméně uvádí, že ze shora uvedeného zcela jasně vyplývá, že by rozhodnutí žalovaného v testu proporcionality obstálo. Soud má totiž za to, že zde proti sobě stojí veřejný zájem na zachování schopnosti orgánů činných v trestním řízení efektivně vyšetřovat konkrétní trestnou činnost a s tím související právo na ochranu života, majetku a veřejného pořádku a právo na informace, které je však v tomto případě omezeno pouze po určitou dobu. Soud má tedy za to, že tato výluka v poskytování informací je nejenom legální a legitimní, ale i zcela nezbytná, chceme-li dosáhnout ochrany těchto jiných ústavních práv.

[38] Co se týče žalobcem doložených dokumentů (Článek Seznam Zprávy „Tečka za reklamou na Čapím hnízdě. Policista neuvěřil ani znalci či exřediteli“ ze dne 2. 8. 2024. Usnesení ze dne 29. 2. 2024 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu kpt. Bc. P.M.), které mají prokázat, že žalobcem požadovaná informace již byla obecně známá, soud uvádí následující. Závěry městského soudu, který v rozsudku ze dne 10. 1. 2013, č.j. 10 A 251/2011-38 uvedl, že uvedený efekt totiž nelze spatřovat v prozrazení informací obecně známých či dostupných např. v odborných kriminalistických publikacích, se na tento případ nevztahují. V době rozhodování žalované shora uvedené dokumenty neexistovaly a nemohly tak být obecně známy. Soud je proto neprováděl k důkazu, jelikož by na věci nemohly ničeho změnit.“

[12] V této posuzované věci je situace právně totožná – žalobce se dožadoval též informace podle zákona o informacích, liší se pouze povinná osoba a žalovaný, odůvodnění správních aktů je obdobné. Rozdíl je pouze v pokračování soudního řízení, kdy v této věci Nejvyšší správní soud neuložil městskému soudu zabývat se informací, která byla zveřejněna ve shora uvedeném článku. Nicméně vzhledem k tomu, že tento článek a zveřejněná informace se zjevně týká informace zveřejněné až po vydání

napadeného rozhodnutí, je i v této věci aplikovatelný závěr osmého senátu ve shora uvedeném rozsudku v odstavci 38 odůvodnění. Soud se tak s ní i v této věci ztotožňuje, tyto okolnosti nemohou na posouzení důvodnosti podané žaloby již ničeho změnit, proto se ani nemůže jednat o žalobní body a jejich případné nepřipustné rozšíření.

[13] Podle názoru soudu tak správní orgány dostatečně odůvodnily, proč požadovanou informaci odmítli poskytnout, a to i v tzv. anonymizované podobě (tedy proč nebylo postupováno podle ust. § 12 zákona o informacích), když tomu bránily důvody probíhajícího prověřování (v době vydání rozhodnutí mj. i dohled státního zastupitelství v této trestní věci podle trestního řádu, tedy celková neukončenost trestní věci z důvodu prověřování jednotlivých skutečností). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze seznat, že žalovaný poměřoval jednotlivé veřejné zájmy v konkrétní věci na poskytnutí informace a neveřejnosti trestního řízení, což by mohlo vést k ohrožení plnění úkolů orgánů veřejné moci podle ust. § 11 odst. 3 zákona o informacích.

[14] Pro úplnost soud uvádí, že žalobce požadoval poskytnutí informace, která v době vydání tohoto rozsudku již není aktuální (z vyjádření účastníků řízení jasně plyne, že původně vyžadované usnesení o odložení věci ze dne 22. června 2022 bylo nahrazeno usnesením o odložení věci ze dne 29. února 2024 ve skutkově téže věci s textovým zpřesněním ve vymezení skutku, jde však stále o jednu věc z hlediska prověřování okolností podezření ze spáchání trestného činu v tzv. reklamní větvi kauzy Čapí hnízdo).

[15] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo

situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 22. dubna 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu